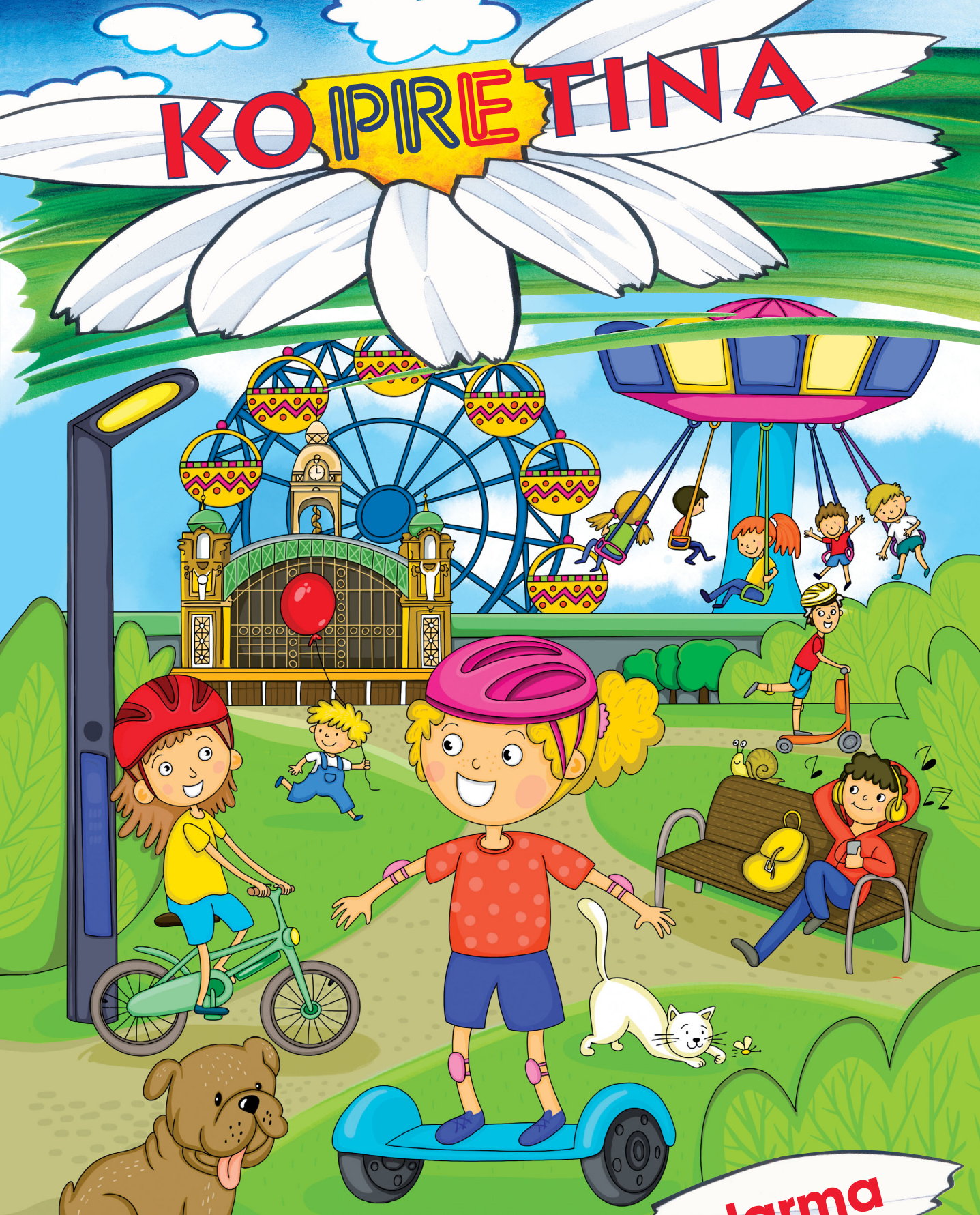

KOPIRETINA

zdarma

PRE

Pražská energetika, a. s.
dětem od 4 do 12 let

číslo **14**

ŠPERK PRO MAMINKKU

Co budeš potřebovat:

- karton, kancelářský papír, lepidlo na papír, akrylové barvy, konturovací zlatou barvu nebo barevné nalepovací kamínky, nůžky, štětce
- spínací špendlík na brož, sponu na ozdobu do vlasů, háčky na náušnice, malá kovová kolečka na spojení náušnice a háčku do ucha, kleštičky a špendlík, vteřinové lepidlo

Na karton nakresli tvar šperku a vystříhni. Dále nastříhej kancelářský papír na proužky cca 6–12 mm široké. Dvě až tři vrstvy těchto proužků nalep lepidlem na vystřižené tvary tak, aby se vzájemně překrývaly. Přechínající konce přehni přes okraj lepenky, přitlač a vše pečlivě vyhlad'. Nech zaschnout, nejlépe přes noc.

Po zaschnutí lepidla namaluj květy a lístky

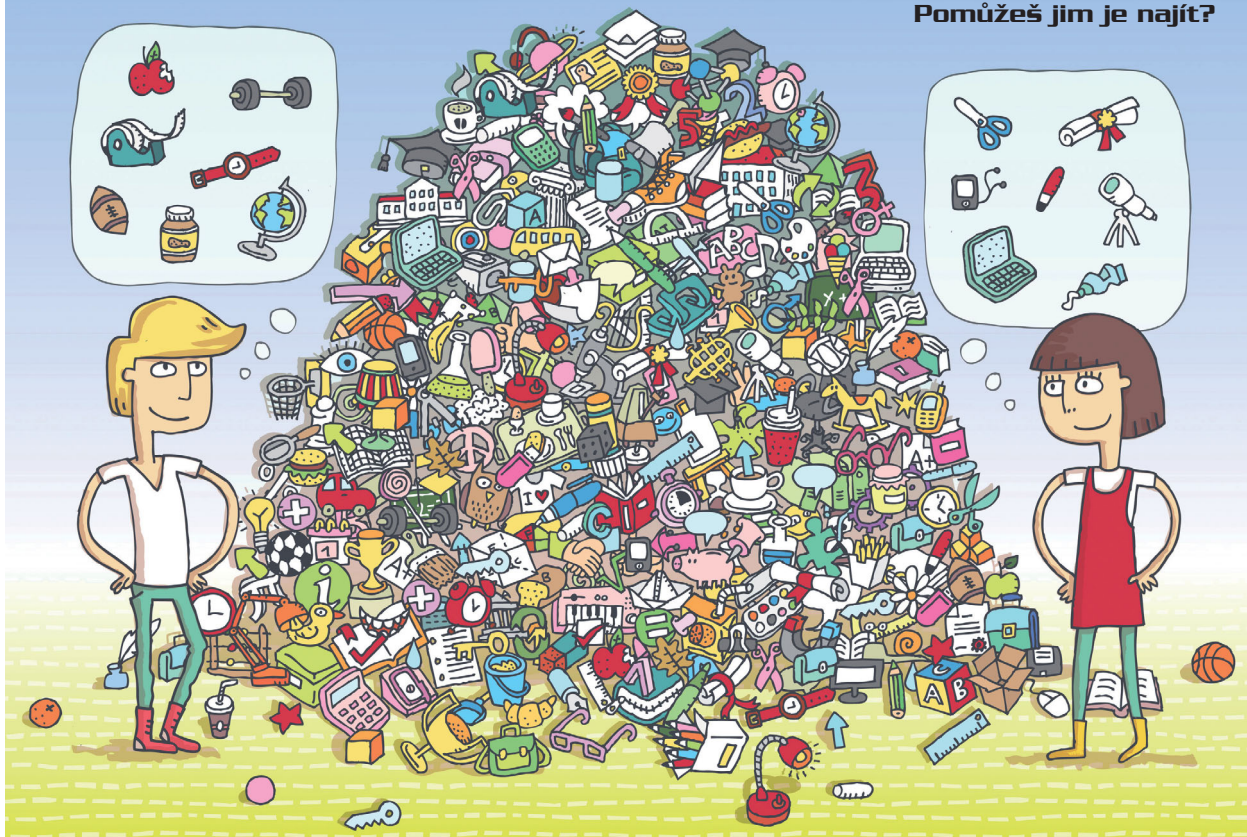
akrylovými barvami podle předlohy a opět nech zaschnout. Květy můžeš dozdobit nalepením drobných samolepicích kamínků, anebo ozdobnou konturovací barvou.

Vteřinovým lepidlem nalep na zadní stranu šperků spínací špendlík, sponu nebo jehlici. Do náušnic udělej špendlíkem díрку v místě, kde bude připevněn háček. Do dírky navleč malé kovové kolečko i háček a kleštičkami kolečko opět spoj, aby se háček nemohl vyvléknout. A je to hotové!

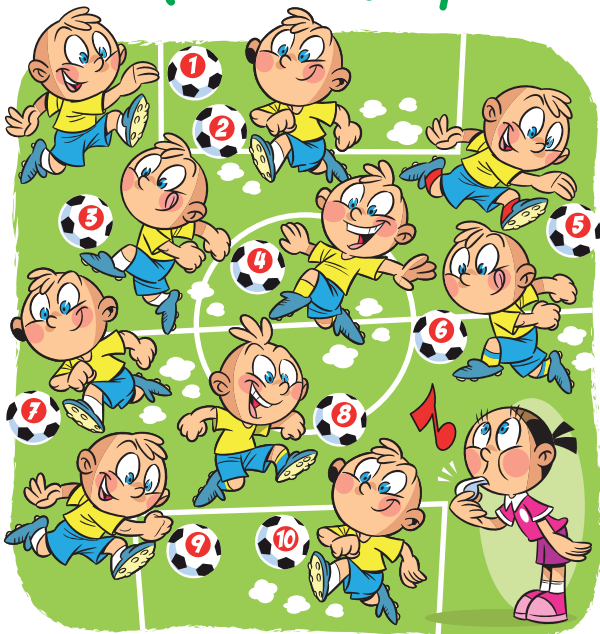

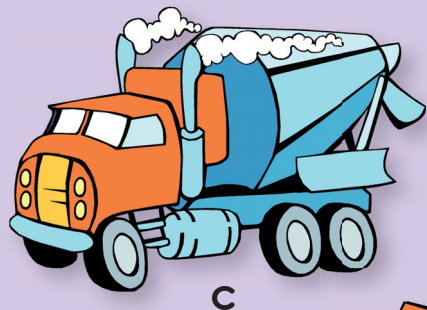
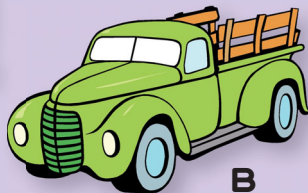
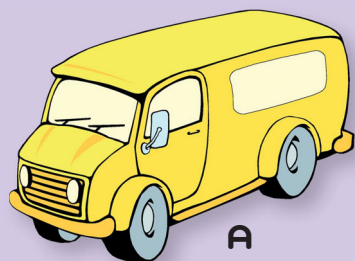
Ztracené věci

**Anička a Petr hledají své věci
v této obrovské hromadě.
Pomůžeš jim je najít?**

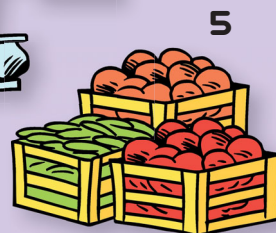
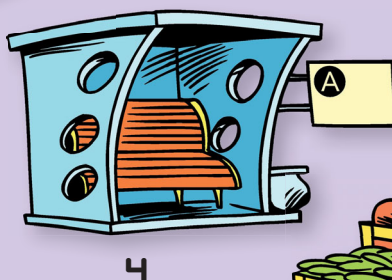
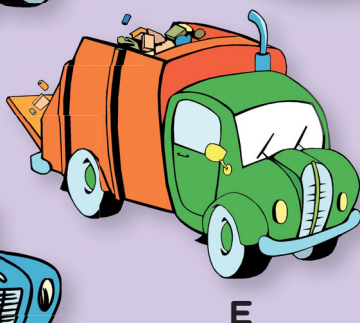
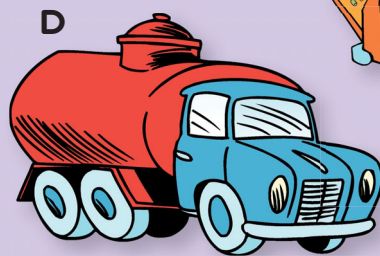

Najdi dva stejné fotbalisty

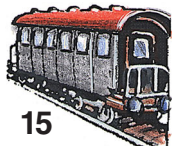
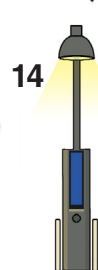
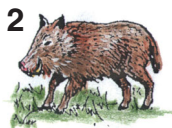
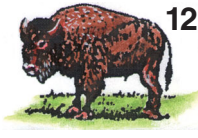
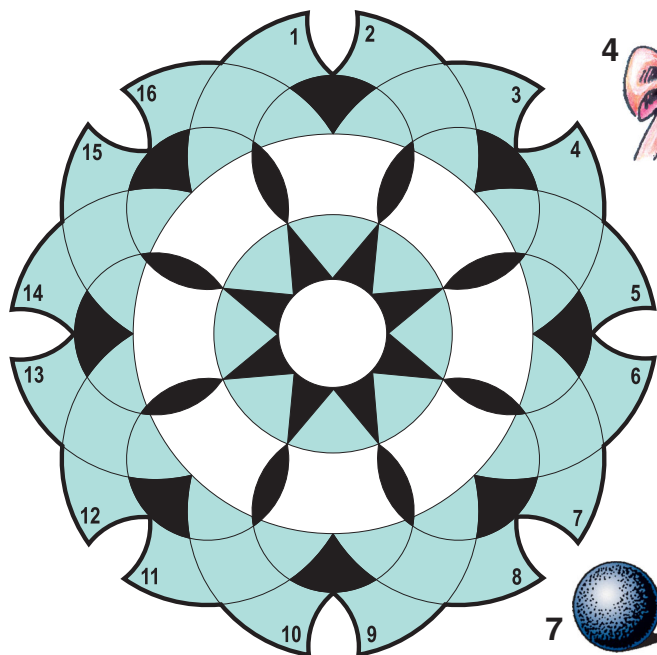

**PŘIŘAĎ
AUTA VLEVO
K PŘEDMĚTŮM
UPRAVO**

Ornamentovka

V tajence z předposledních písmen slov najdeš název přístroje, kterým se zkoumají hvězdy. Říká se mu také dalekohled. Ten největší u nás je na Ondřejově poblíž Prahy a má průměr zrcadla 2 metry.

O MALÉM KONDENZÁTOROVÍ

Žily, byly v jednom notebooku elektrické součástky. Sídily na takové destičce, které se říká základní – asi proto, že se bez ní žádný počítač neobejde. Těch součástek tam byla spousta, některé velké, některé menší a jiné úplně malinkaté. K těm nejmenším patřil Kondenzátor a vytrpěl si kvůli tomu hodně ústrků a posměšků.

Notebook patřil Matyášovi, desetiletému klukovi, který na něm hrál hry, pouštěl si různá videa a bavil se přes něj s kamarády, ale používal ho i k učení. Takový počítač je prostě zábavná a užitečná věc.

Jednou se zase součástky v notebooku mezi sebou dohadovaly, která je nejdůležitější. Stávalo se to dost často. Když zrovna Matyáš nepsal na klávesnici nebo něco nestahoval z internetu, měly součástky poměrně volno.

„Já jsem nejdůležitější,“ křičel Reproduktor. „Beze mě by nebyl slyšet žádný zvuk.“

Proti tomu se ale ohradily Paměti. „Bez nás byste byli všichni úplně hloupí, protože byste si nic nepamatovali.“ A jelikož jich na desce žilo hned několik vedle sebe a byly to sestry, cítily se společně silnější.

„Tak to prrrr!“ ozval se Pevný disk. „Většinu si toho pamatuju já, a to i když je počítač vypnutý. Vy, Paměti, po vypnutí všechno zapomenete...“ Jenže Pevný disk nebydlel na základní desce, byl k ní připojený jen nějakými dráty, a tak si ho nikdo nevšímal.

„Ne, já jsem důležitější než vy, beze mě byste se všichni upekli horkem,“ hučel Ventilátor.

„Nejdůležitější jsem já,“ zahřměl náhle velký Procesor, „protože všechno řídím. A navíc jsem z vás největší.“ Což byla pravda, žádná součástka na desce nebyla větší než on.

„Ale beze mě by počítač taky neběžel,“ pípнул rozechvělým hláskem malý Kondenzátor.

„Nesmysl! Takový mrňous nemůže být nijak důležitý, bez tebe se počítač klidně obejde,“ obořil se na něj Procesor. „Podívej, kolik mám nohou,“ dodal a ukázal na svých několika set nožiček, které mu čouhaly z placatého stříbřitého těla. „A ty máš jen dvě!“

Kondenzátor měl slzy na krajíčku, ale přesto se ještě pokusil vzdorovat: „A přece jsem důležitý!“

„Však uvidíte,“ dodal už jen pro sebe, protože se nechtěl dál hádat.

Večer Matyáš počítač vypnul a šel spát. Když všechno ztichlo a i součástky usnuly,

Kondenzátor pomalu vytáhl nožičky z desky. Nebylo to jednoduché, ale po chvíli vtření a kroucení se mu to podařilo. Pak prolezl otvorem, kam se zasouvají sluchátka a byl... venku. Ano, VENKU!

Nikdy mimo počítač nebyl a to, co viděl, ho ohromilo. Vypadalo to tu úplně jinak! A všechno bylo velké, opravdu velké.

„To by měl vidět ten nafoukaný Procesor,“ pomyslel si. Uvědomil si, jak je jeho domov vlastně malý.

Taky tu byl příjemný chládek. I když Ventilátor na všechny součástky uvnitř počítače foukal čerstvý vzduch, bylo tam někdy pěkně horko, obzvlášť když Matyáš hrál ty svoje hry. Je zvláštní, napadlo Kondenzátora, že počítač nikdy tak rozžhavený nebyl, když se přes něj Matyáš učil.

Kondenzátor se rozhlédl a vydal se ke vzdálené straně stolu, ale jelikož byl opravdu malinký a měl krátké nožičky, daleko nedošel. Když dorazil k hromádce sešitů, učebnic a tužek, byl už tak unavený, že si lehl a usnul.

Druhý den ráno byla sobota a Matyáš hned po snídani běžel k notebooku a zapnul ho. Jenže obrazovka jen krátce zablikala a jinak se nic nestalo. Matyáš zkusil zapnutí ještě jednou, ale výsledek byl stejný. Běžel tedy za tatínkem.

„Tati, nechce mi naběhnout počítač.“

„Ukaž, zkusím to sám,“ řekl tatínek. Ale ani on neuspěl.

„Nejsem žádný ajťák,“ přiznal nakonec, „ten notebook bude muset do opravy. Zkusíme servis za rohem, snad budou mít otevřeno.“

Než odešli, Matyáš si ještě všiml, že na stole leží něco malého, co tam večer nebylo. Asi nějaká součástka. Tak si ji, vlastně ani nevěděl proč, strčil do kapsy.

V opravně počítačů pánovi u pultu vyličili, co mají za problém, a ten slíbil, že se na to hned podívá. Vzal si notebook dozadu do dílny a po dvaceti minutách se vrátil s tím, že chybí kondenzátor. Matyáš sice úplně nevěděl, co to je, ale najednou si vzpomněl na malou součástku, která ráno ležela na jeho stole, vytáhl ji z kapsy a podal opraváři.

„Nemohlo by to být tohle?“ zeptal se Matyáš.

„Ukaž... No to je přesně ono! Kdes ji našel?“

Matyáš mu to řekl a opravář se strašně divil. „To je zvláštní, něco takového jsem ještě neviděl. Přece ten kondenzátor nemohl z počítače jen tak vypadnout!“

„No nic, vrátím ho tam a uvidíme.“ A znovu odběhl. Za chvíli přišel, položil notebook na pult a řekl Matyášovi a jeho tatínkovi, že vše je zase v pořádku a notebook funguje.

„A taková malá součástka způsobila, že počítač nešel?“ divil se Matyáš.

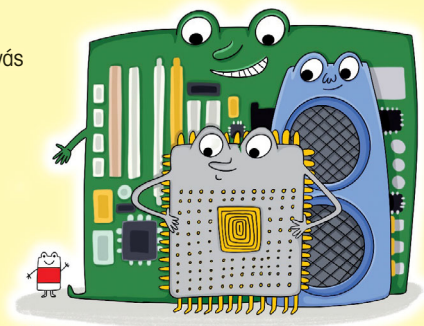
„No jo,“ usmál se opravář, „každá součástka je důležitá, dokonce i ta nejmenší.“

Po návratu domů Matyáš počítač zapnul a pustil se do hraní. Fungoval perfektně a zdálo se mu, že běží ještě rychleji než předtím.

Když si Matyáš odběhl pro něco k pití, součástky si mohly trochu oddechnout. Obvykle si v takových chvílích hned začaly povídat, dobírat si jedna druhou, ale teď byly zamlklé, jako by se styděly. Jenže za chvíli jim otrnulo a začaly se spolu zase čile bavit.

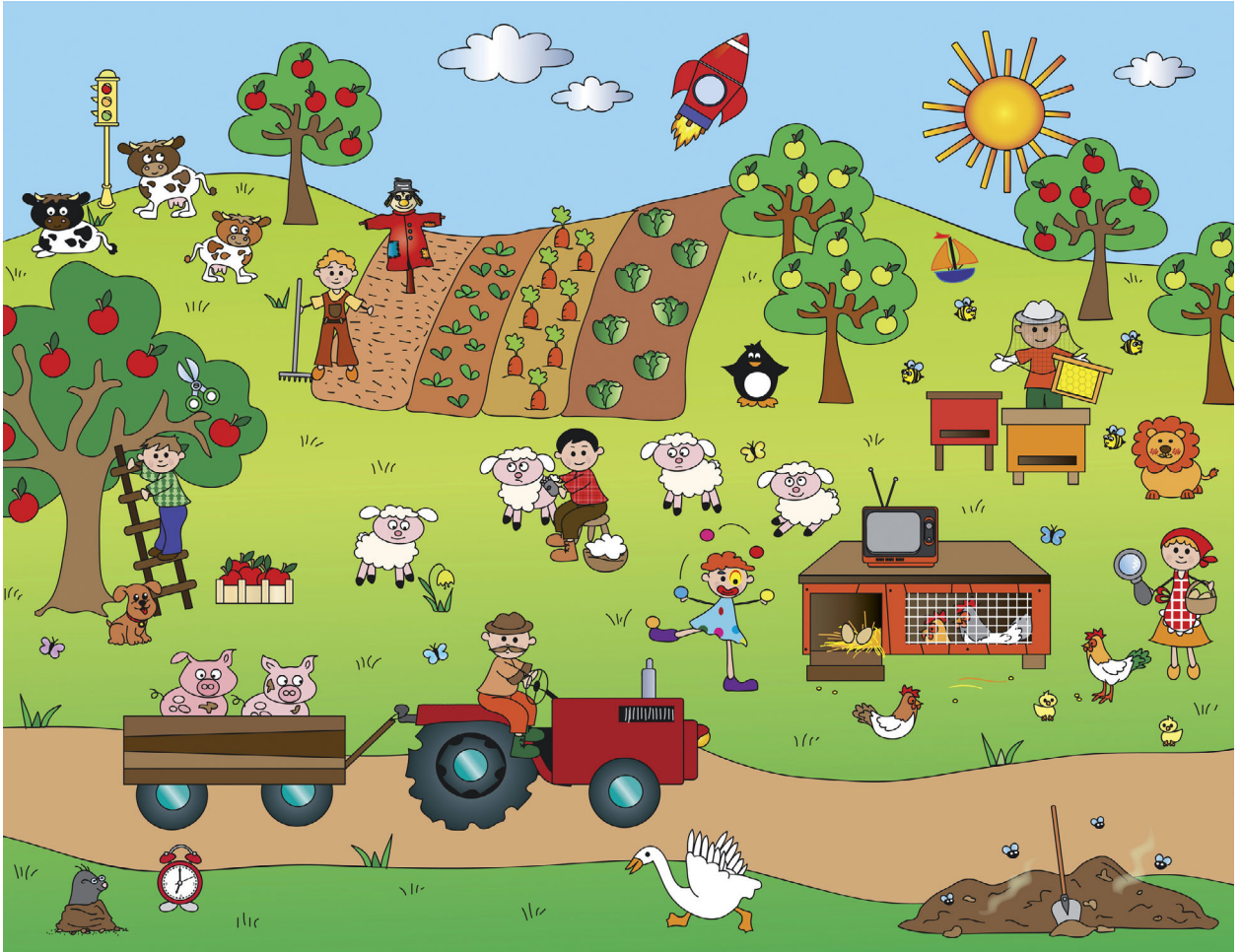
Tentokrát se už ale nedohadovaly, kdo je nejdůležitější, a nikdo se malému Kondenzátorovi nesmál. Všichni byli rádi, že je opět mezi nimi.

Doma, na základní desce.

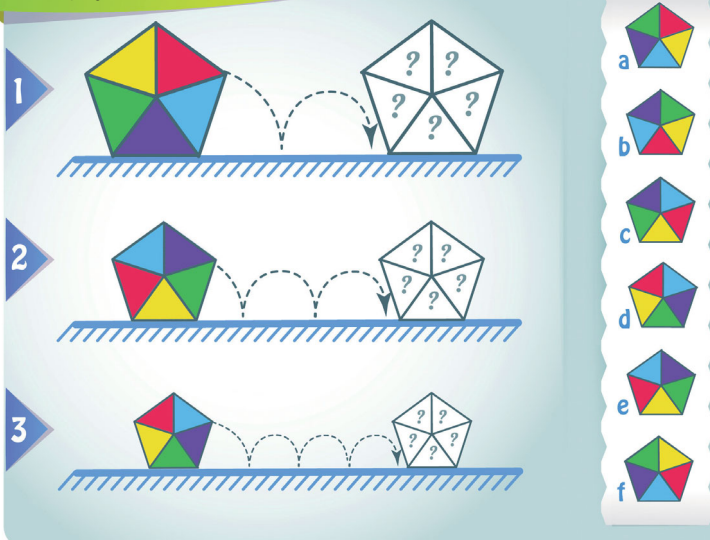

Najdi 10 vetřelců

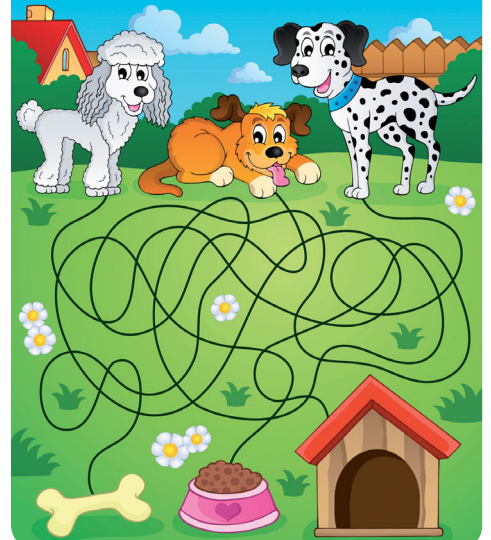
Na obrázku jsou lidi, zvířata
nebo věci, které tam nepatří.

Jak budou umístěny barvy po otáčení?

KTERÝ PES NAJDE KOST, KTERÝ MISKU A KTERÝ DOJDE K BOUDĚ?

ZTRACENÁ KOČKA

Zabloudila naše kočka
do Popletovic.
Prý jsou tam psi ze salámu,
myši z jitrnic.

Ploty jsou tam z čokolády,
domy z tvarohu,
smetana tam teče přímo
z kašny na rohu,
v každém důlku na ulici
je jí kapička.
Zašla si tam na smetanu
naše kočička.

Šla si chytat jitrnice
do Popletovic.
Neshledáme se s ní více.
Nevrátí se víc.

OSMISMĚRKOVÉ OBRÁZKOVÉ BLUDIŠTĚ

První slovo začíná v levém horním rohu, každé další slovo začíná posledním písmenem předešlého slova. Směr vyškrtávání je vždy určen značkou světové strany. V tajence z nevyškrtaných písmen je vynález jednoho slavného vynálezce.

B	R	U	A	T	N	E	K
P	A	K	O	L	D	E	S
T	K	L	N	E	M	S	A
L	E	O	Í	A	Ů	V	L
T	T	R	R	Č	K	A	T
A	A	Á	N	S	E	U	A
K	N	A	K	O	L	K	T
O	A	K	F	O	L	R	O
R	N	A	Í	A	M	Á	B
D	A	N	T	Ř	V	O	O
E	S	E	M	A	F	O	R
O	R	C	I	R	K	U	S
N	Á	M	O	Ř	N	Í	K

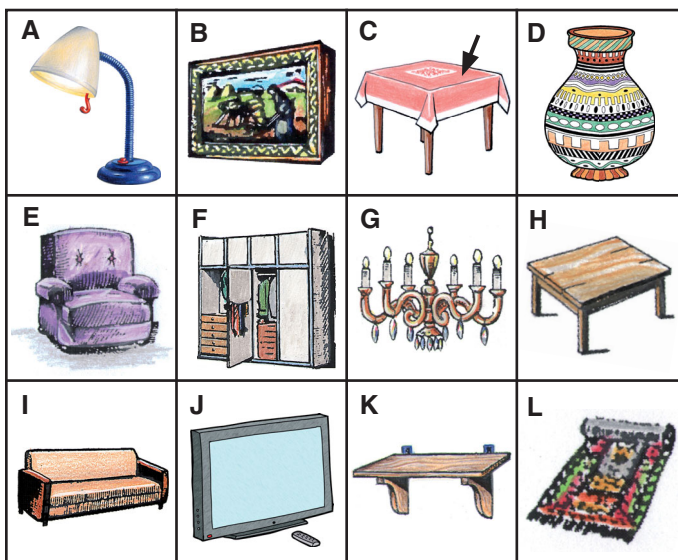
Kubovo první vítězství

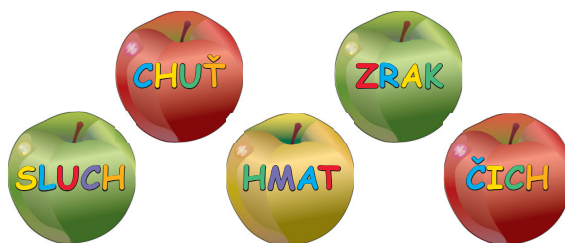
SKRÝVAČKY

V následujících větách se skrývají pojmenování věcí, které nejspíš najdeš doma v obývacím pokoji – v každé větě jedna. Až je všechny odhalíš, určitě pro tebe nebude problém přiřadit k nim správné obrázky.

V ranním slunci jiskří několik rampouchů visících z okapu.
Chlapec hledal potmě nůž a naslepo ho v kapse nahmatal.
Při utkání mladých hokejistů létal puk z rohu do rohu.
U řeky pozoroval bobra ze své skrýše párek ondatr.
Keřik zralých borůvek obere co by dup mlsný klučina.
Poctivý prodavač odbyl přikře s lotrem i jeho kumpána.
Kamarádově sestře nejvíce chutná malinová zavařenina.
K rakouské metropoli cestují s rodiči na výlet obě děti.
Složitý hlavolam paní učitelka vyluštila bez problémů.
Na procházce za vsí táta našel u stráně kvetoucí fialky.
Na safari se slonovi pod nohama stále plete lev i zebra.
Rozzuřený zubr u skaliska napadl několik mladých vlků.

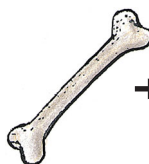

POZNEJ LIDSKÉ SMYSLY PODLE OBRÁZKŮ

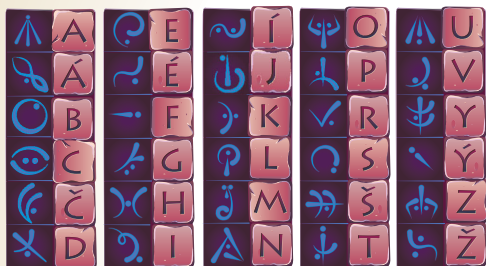
SLOVNÍ ŘETĚZ

V této hádance máš za úkol udělat z jednoho slova další (všechna mají čtyři písmena), a to tak, že postupně budeš měnit vždy jen jedno písmeno ve slově. Dlouhá a krátká písmena se nerozlišují (např. Á a A), písmena s háčkem ale ano (Č není C). Obrázky ti určitě napoví.

1 NAJDI A ROZLUŠTI PŘÍSLOVÍ

2 NA OKENNÍM RÁMU NAJDI DVA STEJNÉ VZORY

3 SPOČÍTEJ, KOLIK JE NA OBRÁZKU KNIH

4 KTERÉ DVA Z NÁSLEDUJÍCÍCH VÝŘEZŮ NEJSOU NA OBRÁZKU?

5 KOLIK UKAZUJÍ HODINY? POZNÁŠ TO I BEZ ČÍSLIC?

PŘÍSLOVÍ:

1

STEJNÝ VZOR:

2

KNIHY:

3

VÝŘEZY:

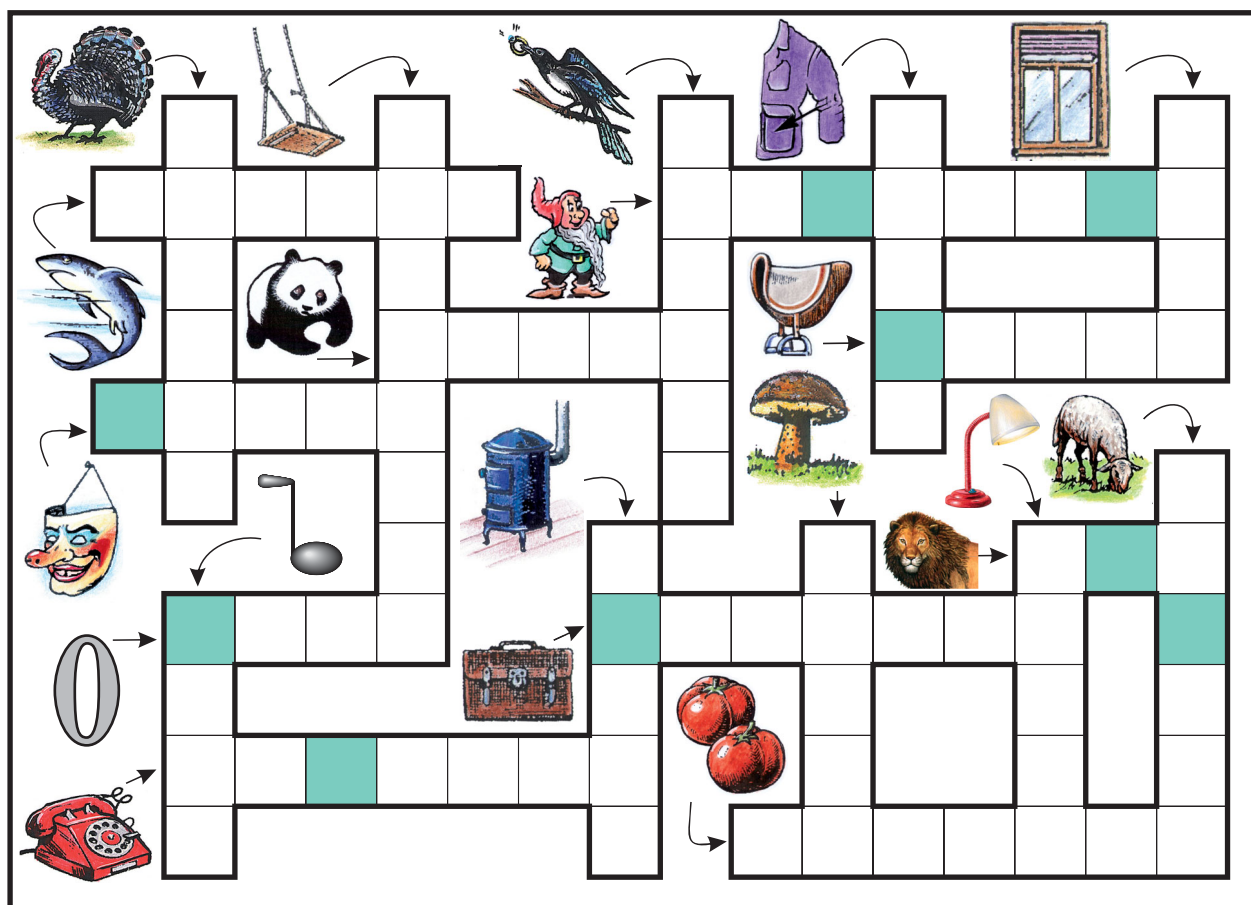
4

HODINY:

5

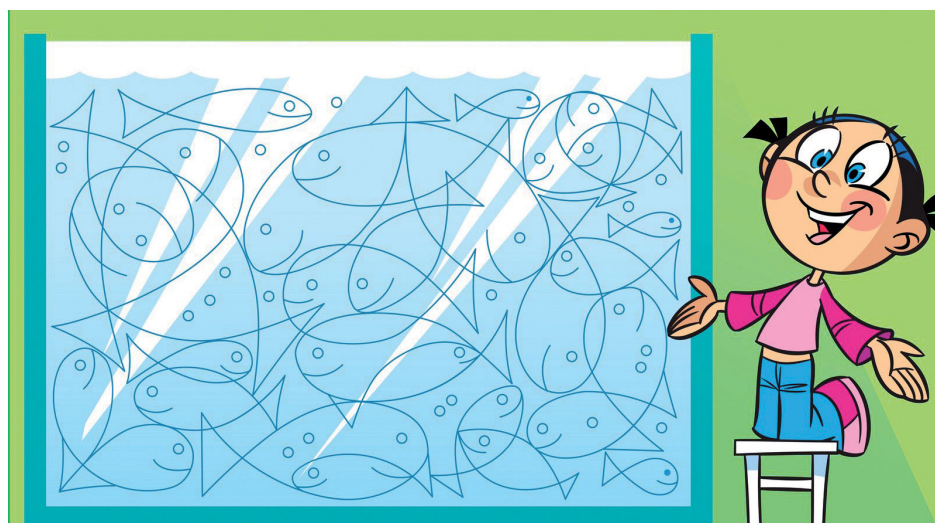
KRIS-KROS ZONE-ZINE

Elektromobily jsou tiché, a když projedou okolo tebe, tak je téměř není slyšet. Víš ale, jak poznáš elektromobil, když stojí na ulici? Registrační značka začíná na *(viz tajenku z písmen v podbarvených políčkách)*.

KOLIK RYB?

Terezka dostala k svátku nové akvárium s rybičkami, ale bylo jich tam nějak málo. Proto maminka s tatínkem dokoupili další, aby byla Terezka spokojená. Pomoz jí spočítat, kolik jich teď má celkem. Rybky se mohou různě překrývat, takže to není úplně snadné.

A	K	Ř	A	F	R	U	S	P	Ě
T	E	S	K	E	Y	M	L	A	P
K	N	K	A	L	B	O	T	O	I
O	Á	K	R	S	Á	Ž	K	S	R
R	T	I	M	O	Ř	E	R	T	Á
M	S	P	S	K	Á	L	A	R	T
I	L	T	O	O	M	V	B	O	U
D	E	Á	A	K	J	A	L	V	R
L	T	K	O	R	Á	L	R	Ů	P
O	K	N	A	T	A	L	P	Á	Z

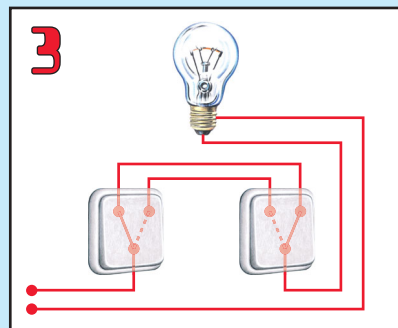
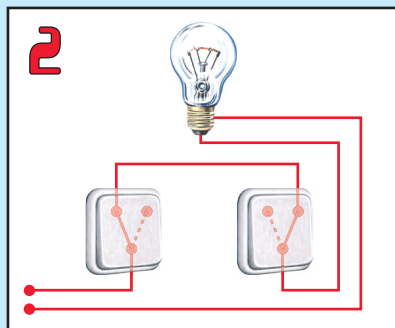
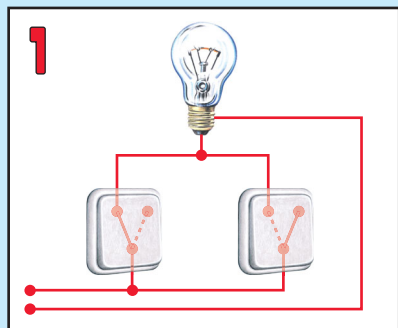
ČTYŘSMĚRKA

Dojezd aut na elektřinu, tedy počet kilometrů, které ujedou na jedno nabití, se každý rok zvyšuje. Jakou vzdálenost jsou dnes schopny ujet ty nejlepší elektromobily, ti prozradí tajenka z nevyškrtaných písmen.

KOKOS	OBLAK	PRUT	SURFAŘKA
KORÁL	OKNA	PTÁK	VLAJKA
KORMIDLO	OSTROV	RYBÁŘ	ZÁPLATA
KRAB	PALMY	SKÁLA	ŽELVA
MRAK	PIRÁT	STÁNEK	

Schodišťový vypínač

Tak se říká dvojici vypínačů, které se používají na chodbách nebo schodech. Každým z dvojice vypínačů se dá zapnout nebo vypnout světlo nezávisle na tom druhém. Které z dole nakreslených zapojení tak funguje?

2-4 hráči
figurky
kostka

**na políčku
může být
víc figurek**

skoč dopředu

skoč dozadu

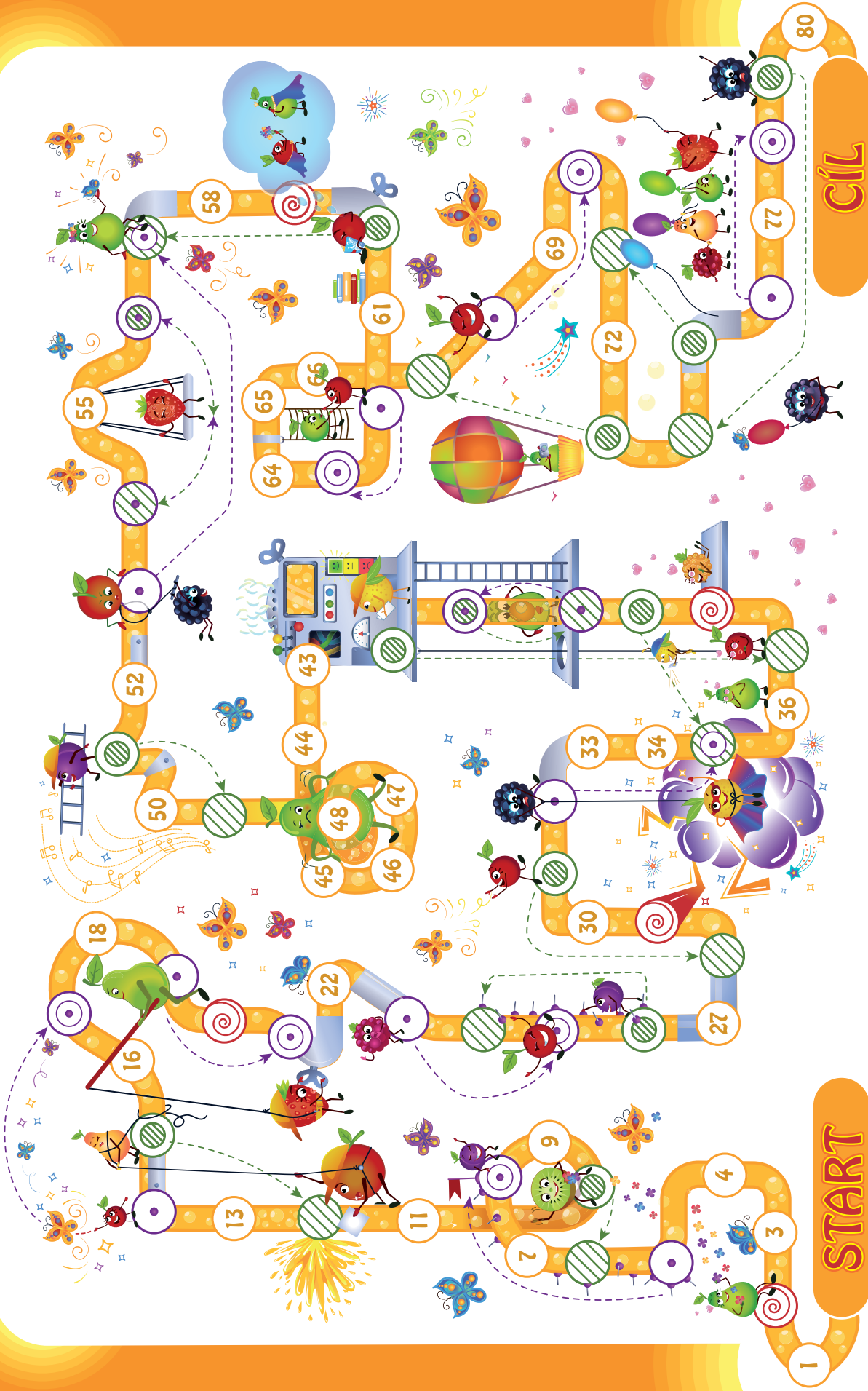

házej ještě jednou

políčka jsou

smíšená

TESLOVY ZTRACENÉ KUFRY

Olivera bavila ve škole nejvíc matika a fyzika. Když měl volno, hrál různé hry na počítači, luštil hlavolamy, sudoku i křížovky. S tatínkem hráli šachy, ale Oliverovi se ještě nikdy nepodařilo vyhrát, i když po tom moc toužil. Utěšovalo ho ale tatínkovo tvrzení, které opakoval po každé hře: „Jednou nade mnou vyhraješ a pak už budeš vítězit pořád.“

Tatínek, pan Černý, byl inženýr a vždycky uměl všechny Oliverovy všetečné otázky srozumitelně vysvětlit. Společně se dívali na naučné nebo vědecko-fantastické filmy a nejrůznější dokumenty. Oba měli rádi seriály o vynálezech starověku a nevyřešených záhadách.

Maminka ale s jejich vysedáváním u počítače a televize moc nesouhlasila.

„Olivere, radši jdi běhat s kluky ven a neseď pořád u těch přístrojů. A ty, Václave, naplánuj na víkend nějaký výlet do přírody, ať jsme všichni na čerstvém vzduchu.“

Byla totiž lékařka, a tak věděla, že je potřeba se taky pořádně hýbat. Sama byla členkou turistického oddílu.

Pan Černý pracoval v Muzeu pražské energetiky, které vystavovalo nejrůznější součástky a elektrické přístroje. Byly to samé zajímavé historické kousky – rádia, magnetofony, žehličky, pračky, ždímačky, vysavače, pojistky, jističe, staré žárovky – zkrátka technický ráj.

Oliver rád chodil tatínka vyzvednout po práci. Než spolu šli domů, procházeli se často po muzeu a prohlíželi si staré přístroje. Olivera hlavně zajímaly nevystavené exponáty a dokumenty, které byly v depozitáři. Představoval si, že to bude právě on, kdo tu objeví něco úplně nového a výjimečného.

Nejvíce se ale těšil, až si zase doma sednou na pohovku a tatínek začne vyprávět zajímavé příběhy o slavných vynálezcích. Oliverův tatínek byl fanda do techniky a historie a byl vynikající vypravěč. Některé osudy výjimečných vědců Olivera tak zaujaly, že si pak sám vyhledával další informace na internetu a sledoval zajímavé dokumenty v televizi. Nejradši se díval na ty, ve kterých současní nadšenci rekonstruovali starověké vynálezy a ukazovali, že opravdu fungují.

Tatínek mu taky často vyprávěl o starořeckých učencích. O Herónovi, který vynalezl parní stroj a taky různé automaty, například na vodu a víno nebo automaticky otevírané dveře, a to všechno už před dvěma tisíci lety. Ale hlavně mu povídal o Archimédovi, asi nejvýznamnějším vědci starověku: „Ten se proslavil mnoha vynálezy, jedním z těch nejznámějších jsou velká zrcadla, kterými Syrakusané při obraně svého města zapalovali na dálku římské lodě.“

Pan Černý si ovšem nejvíce vážil geniálního vědce a vynálezce Nikoly Tesly.

„Když v Americe začínal, pracoval Tesla u Edisona,“ povídal Oliverovi, „ale nepohodli se, protože Edison si některé Teslovy vynálezy neprávem přivlastnil. Taky spolu měli spor ohledně způsobu přivádění elektřiny do továren a domácností, se kterým se tehdy teprve začínalo. Tomu se říkalo *válka proudů*.“

„A o co šlo?“ ptal se Oliver, protože mu to nebylo moc jasné.

„Podrobně ti to vysvětlím až někdy jindy, důležité je, že to byl opravdu ostrý boj a Edison v něm někdy používal hodně nevybíravé metody. Ale nakonec se ukázalo, že Tesla měl pravdu.“

„Představ si,“ vysvětloval dál tatínek, „že Tesla vynalezl i rádio, ale Nobelovu cenu za to dostal Marconi. Tesla byl prostě výborný vědec, ale neuměl se prosadit a na konci života skončil úplně chudý a žil v jednom hotelovém pokoji v New Yorku.“

O tom viděl Oliver nedávno v televizi film. Říkali tam, že Tesla v tom pokoji v posledních letech svého života vynalézal a že když zemřel, ztratily se odtud kufry, ve kterých prý byly uschovány plány s jeho vynálezy. Hlavně mluvili o plánech na takzvané *paprsky smrti* nebo létající stroje poháněné elektromagnetickým polem.

„A kolik vlastně Tesla těch vynálezů vymyslel?“ zeptal se Oliver.

„To se neví přesně,“ odpověděl tatínek, „ale četl jsem, že si jich nechal patentovat víc než sedm set.“

„Kluci, nechte už těch svých vědců, oběd je na stole,“ přerušila vyprávění maminka. „A odpoledne půjdeme na výlet, takhle byste úplně zakrněli.“

— — —

Jednou odpoledne zase přišel Oliver za tatínkem do muzea, ale ten měl zrovna moc práce.

„Víš, Oliver, dneska se tu zdržím, protože připravujeme novou výstavu a musím roztrždit spoustu věcí a najít některé nové exponáty. Tedy ty věci jsou vlastně staré, ale ještě jsme je nevystavovali.“

„A nemohl bych ti s tím, tati, pomoci? Víc očí víc vidí.“

„No, to by vlastně šlo,“ řekl tatínek po chvilce uvažování, „ale musíš být opatrný, jsou to vzácné kousky. Tak pojď.“ V depozitáři pak přerovnávali a třídili všelijaké malé i větší přístroje a tatínek Oliverovi vždy vysvětlil, k čemu takový přístroj sloužil a co se s ním v minulosti dělalo. Taky tu byly brožury a staré časopisy a spousta dalších věcí. Tatínek hned všechno zaznamenával do svého tabletu, aby měl přehled, co v muzeu mají.

Po hodině se už Oliver začal cítit trochu unavený, tak se posadil na židli, která byla o kousek dál. Nejdřív sledoval, jak tatínek pokračuje v práci, a pak se začal rozhlížet po místnosti. Za jednou ze skříní si něčeho všiml. Nebylo to moc vidět, protože v tomhle rohu byla docela tma, ale něco tam určitě bylo. Tak šel blíž a uviděl je. Dva kufrы postavené na sebe. Byly to takové ty starobylé kožené s oblými chráněnými rohy, které vídával ve starých filmech. A hned ho to napadlo – Teslovy ztracené kufrы!

„Tati, tady jsou nějaké kufrы.“

„Opravdu?“ odpověděl tatínek, aniž by zvedl oči od práce.

„To by mohly být ty ztracené, Teslovy, jak o nich byl ten dokument.“

„Ale, prosím tě, to určitě ne, kde by se tu vzaly,“ zapochyboval tatínek. „Vždyť Tesla nejspíš v Praze ani nikdy nebyl.“

Jenže Oliver si už o svém oblíbeném vědci leccos přečetl.

„Ale ne, Tesla v Praze studoval vysokou školu, a to dokonce stejnou jako ty, tati.“

Teď už to začalo zajímat i tatínka, i když v zázračný nález Teslových kufrů moc nevěřil.

„No tak dobře, koukneme se na ně. Stejně je musím dřív nebo později prohlédnout.“

Otevřeli tedy první kufr. Byly tam výkresy a plány, potom ještě papíry s výpočty a tabulkami se spoustou čísel.

A také různé náčrtky, vypadalo to jako nápady na vynálezy. Aspoň tak to Oliverovi připadalo.

„Vidíš, to jsou ty ztracené projekty!“ vykřikl nadšeně Oliver. „Koukneme ještě do toho druhého, jo?“

Obsah druhé kufrы byl podobný, jen tu byla ještě navíc malá dřevěná krabička. Byla zamčená, ale po chvíli objevili klíček. Uvnitř byly brýle, kulaté s kostěnými obroučkami, a taky dvě pera a kalamář na inkoust, ale ten už byl vyschlý. A taky kartička, na které bylo krasopisně napsáno jméno Vlastimil Černý.

„Podívej, tati, tady se někdo jmenoval stejně jako my.“

„Můj pradědeček byl, myslím, Vlastimil, dědeček mi o něm kdysi vyprávěl. Pracoval u Františka Křižíka a dokonce sám vynalézal a zlepšoval.“

„No to je něco! Teď už je jasné, komu ty kufrы patřily – mému prapradědečkovi. To je dokonce lepší, než kdyby byly Teslovy!“ křičel radostí Oliver a už se těšil, až o tom řekne kamarádům ve škole.

Doma mamince vyprávěli, jak Oliver učinil svůj objev, a pak si povídali o tom, jakou náhodou se asi právě tyhle kufrы dostaly do muzea, kde tatínek pracuje.

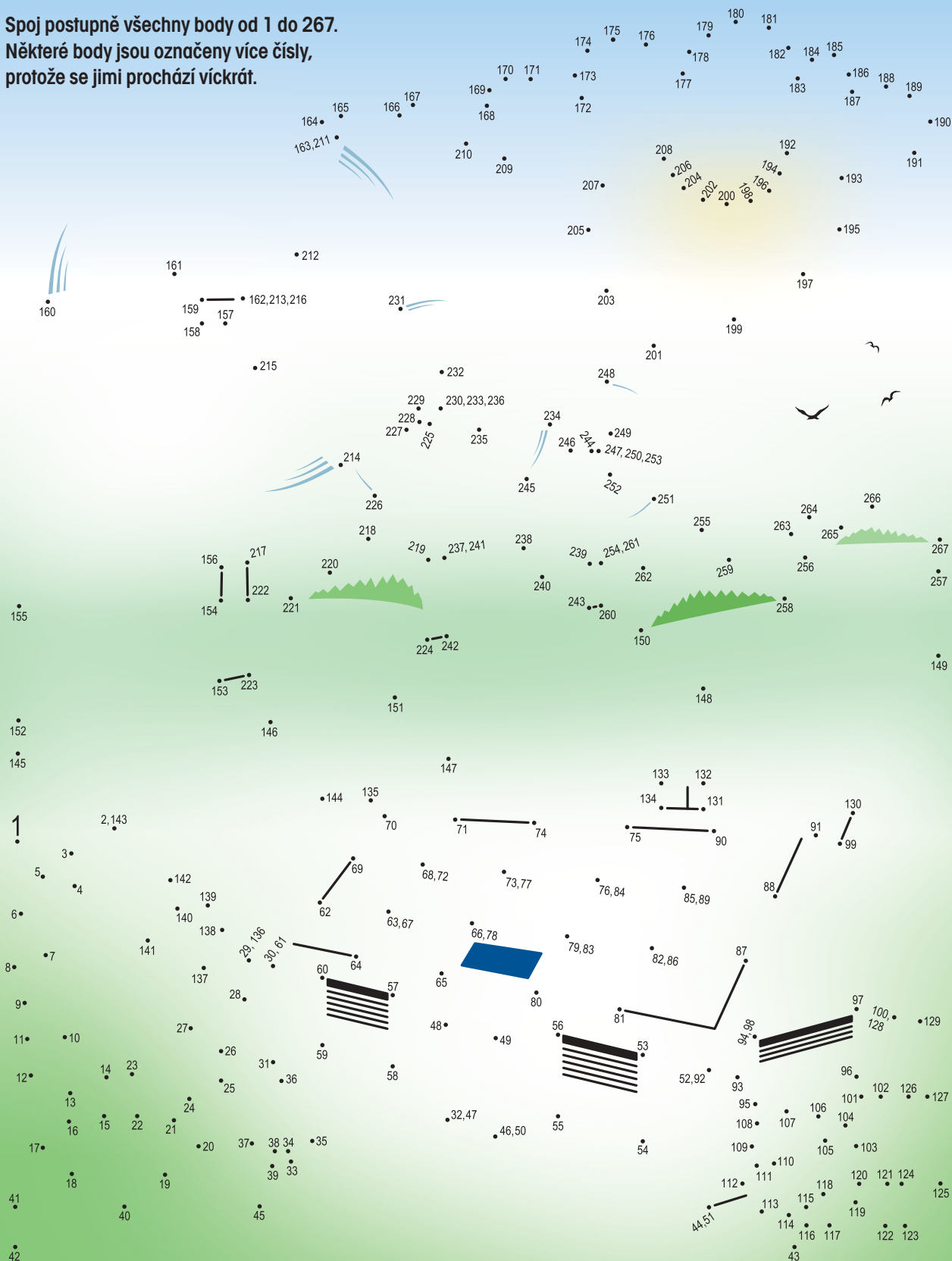
„Ty pradědečkovy dokumenty určitě v našem muzeu vystavíme taky. To budou kolegové koukat,“ dodal ještě tatínek.

Pak už bylo pozdě a Oliver musel jít spát. Zdálo se mu o Teslovi a prapradědečkovi.

SPOJOVAČKA

Spoj postupně všechny body od 1 do 267.

Některé body jsou označeny více čísly,
protože se jimi prochází víckrát.

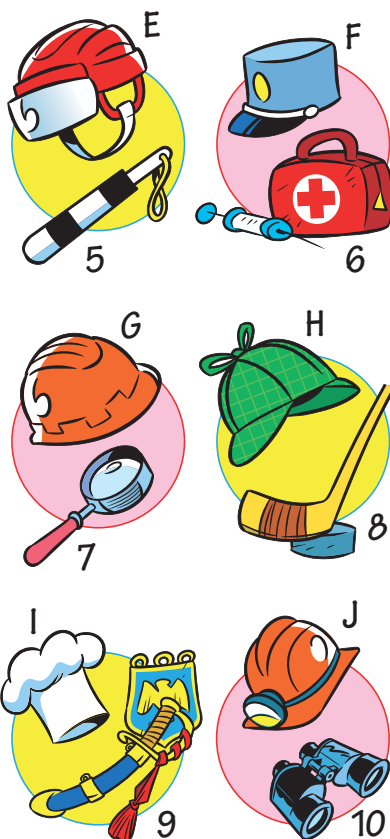
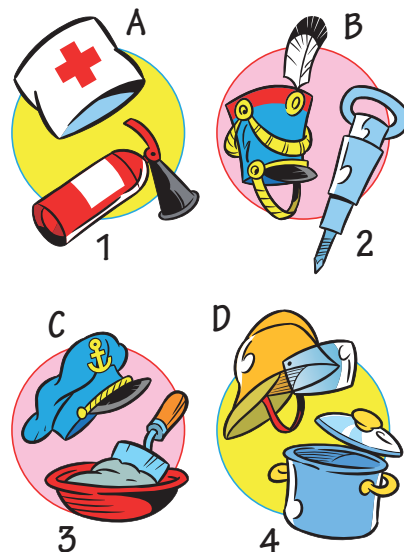

KUDY AUTOBUS POVEZE DĚTI DO ŠKOLY?

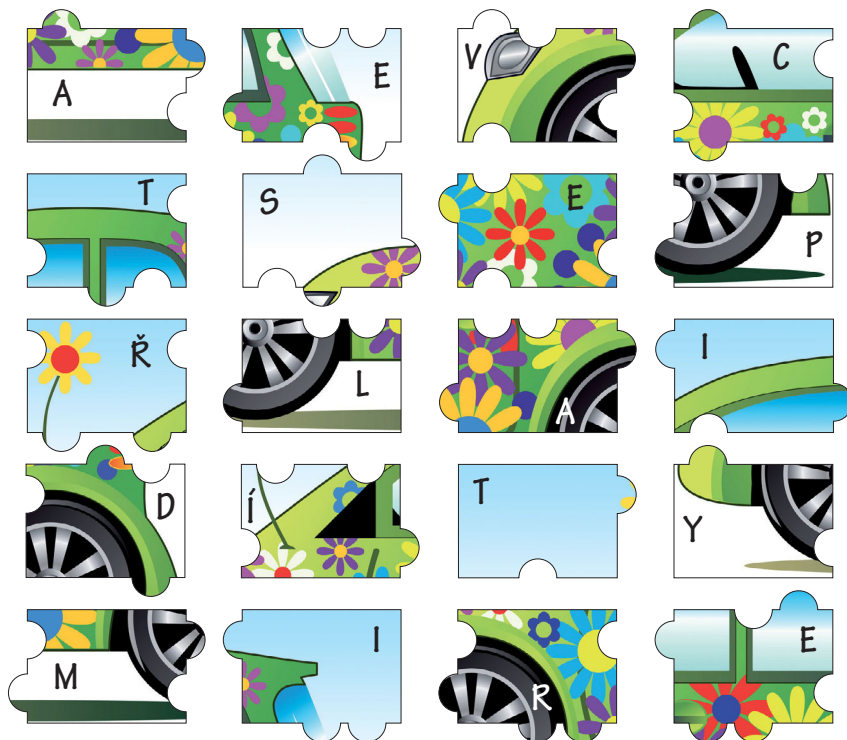
DVOJICE

Nějak se nám to pomíchalo... Jaké dvojice obrázků k sobě správně patří? A poznáš také příslušná zaměstnání?

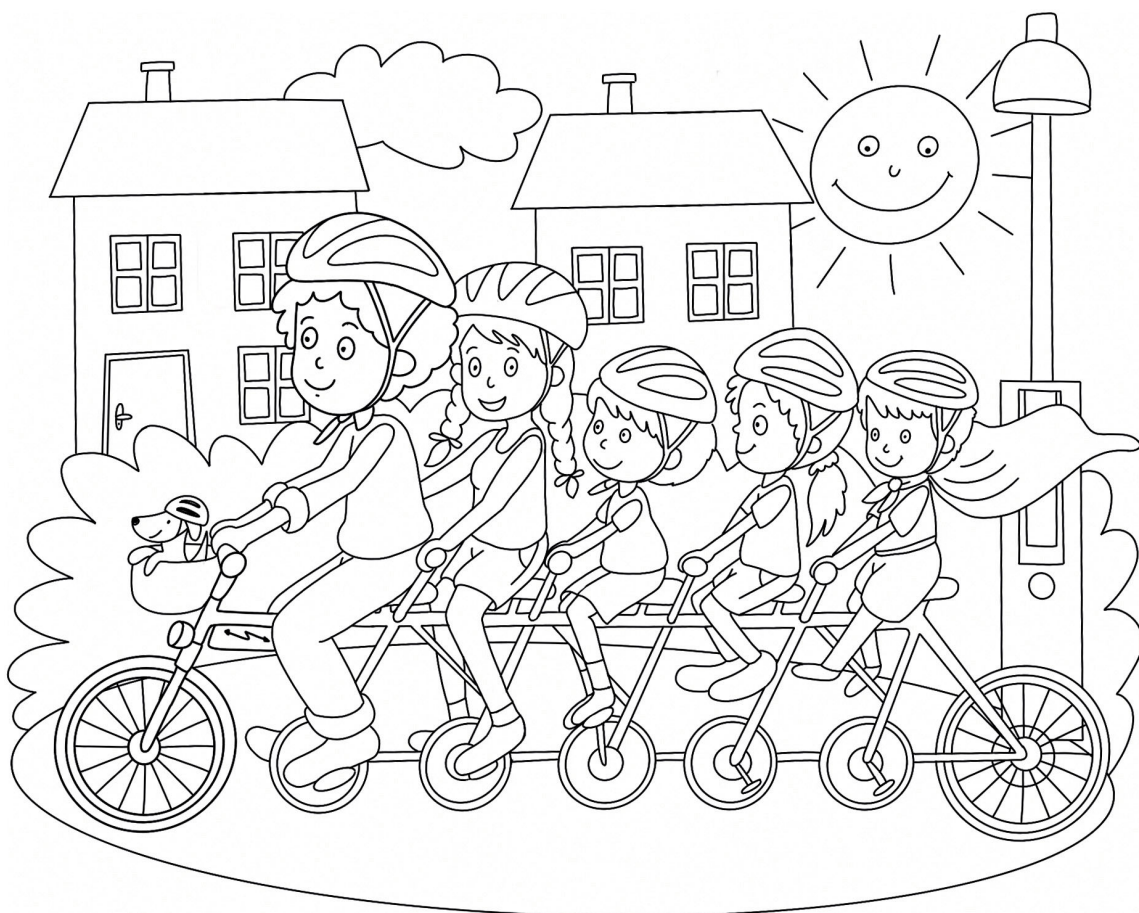
Puzzle

Po složení dílků do jednoho obrázku v něm můžeš po řádcích přečíst tajemku. Dozvíš se, že do šesti let plánuje Pražská energetika v Praze zprovoznit (viz tajemku), které umějí dobíjet elektromobily.

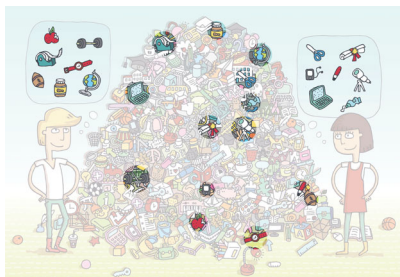
Umeloučička

ŘEŠENÍ ÚLOH

Strana 1

Ztracené věci:

Najdi stejné fotbalisty: č. 2 a 7

Skrývačka: (shora zleva)

žirafa, lev, papoušek, had, opice, slon, lenochod

Strana 2

Přiřaď auta: A4, B5, C3, D1, E2

Ornamentovka: teleskop

Strana 4

Najdi 10 vetřelců:

(z levého horního rohu dolů a doprava)
semafor, nůžky, budík, raketa, tučňák, klaun, loďka, televize, lev, lupa

Jak budou umístěny barvy:
1b, 2f, 3e

Který pes: pudl – miska,
retrív – bouda, dalmatin – kost

Strana 5

Osmisměrkové bludiště:

Teslův transformátor

Strana 7

Skrývačky:

skříně (F): ... jiskří několik...
pohovka (I): ... naslepo ho v kapse...
stůl (H): ... hokejistů létal...
obraz (B): ... bobra ze...
koberec (L): ... borůvek obere co...
křeslo (E): ... příkře s lotrem...
váza (D): ... malinová zavařenina.
police (K): ... metropoli cestují...
lampa (A): ... hlavolam paní...
lustr (G): ... našel u stráně...
televize (J): ... plete lev i zebra.
ubrus (C): ... zubr u skaliska...

Poznej lidské smysly:

(červíci zleva doprava)

zrak, chuť, čich, sluch, hmat

Slovní řetěz:

kola – kolo – kolt – kost – most – mast –
past – píst – pěst – prst – prut – vrut

Strana 8

1. Přísloví: (na boku postele)

Pod svícnem bývá tma.

2. Stejný vzor:

3. Knihy: Je tu celkem 14 knih.

(10 vpravo nahoře, 1 vpravo dole
u kočky, 1 uprostřed na okně, 2 vlevo
dole – u sovy v kapse a za sovou)

4. Výřezy:

Na obrázku nejsou výřezy č. 10 a 23.

5. Hodiny: za pět minut půl osmé

Strana 9

Kris-kros: písmena EL

Kolik ryb?: 29

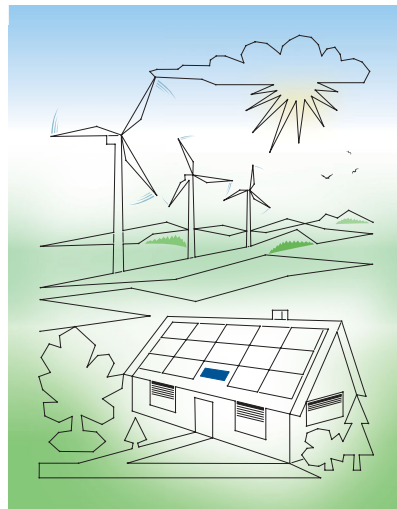
Strana 10

Čtyřsměrka: pět set kilometrů

Schodišťový vypínač: č. 3

Strana 14

Spojovačka:

Strana 15

Kudy autobus poveze děti?:

Puzzle:

tři tisíce EVready lamp

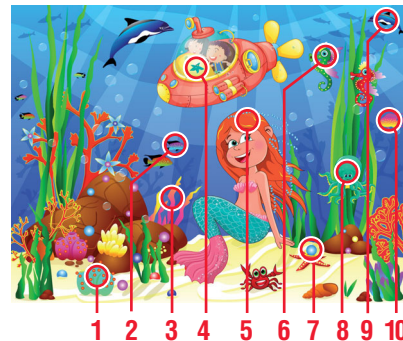

Dvojice:

A6 (sestřička), B9 (dragoun),
C10 (námořník), D1 (hasič),
E8 (hokejista), F5 (četník/policista),
G3 (zedník), H7 (detektiv),
I4 (kuchař), J2 (horník)

Poslední str. obálky

Najdi deset rozdílů:

ROZDÍLŮ

DESET

NAJDI

KoPREfinu vydává zdarma pro děti od 4 do 12 let
Pražská energetika, a. s.
Na Hroudě 1492/4, 100 05 Praha 10
Zákaznická linka PRE: 800 550 055
www.pre.cz • e-mail: pre@pre.cz

Autoři: K. Beneška, Z. Kalabisová, Z. Korčáková,
J. Krejčová, J. Kvíčala, D. Zahálka, H. Zoullová
Realizace: Studio FTG, Mánesova 62, Praha 2

Uzávěrka: 31. 3. 2021 • Registrace: MK ČR E 13944